

INDLEDNING.

Jul..... Nu er det endelig jul. Vidunderligt. Det er den smukkeste og dejligste dag i kirken hele året. Og det er jer, der gør det til den smukkeste dag. I gør alle sammen denne dag til noget helt specielt, som jeg ikke vil undvære for noget i verden. Tak for det.

HVORNÅR ER DET JUL?

Hvornår er det egentlig jul? Hvis det altså skal være helt rigtigt. I resten af verden er det først i morgen d. 25. december, i Danmark er det i dag d. 24. december. Hvornår er det egentlig jul?

- *Nu skal jeg så bede alle børn og skrøbelige sjæle om at sætte hænderne for ørerne.*

Forskningen viser nemlig, at vi slet ikke kan regne med, at Jesus blev født lige præcis i nat, der er en margin på 5 år omkring år 0 og ingen dato.

Måske var det om sommeren ikke om vinteren, at Jesus blev født. Men det er ligegyldigt! Vi har nu engang vedtaget, at jul er nu d. 24. december. Den eksakte nat, årstid, eller årstal er ikke afgørende.

- Nu må I gerne tage hænderne væk fra ørerne og være med igen.

Ser I det afgørende er, **at** Jesus blev født, **at** Gud blev menneske. Så hvornår er det jul? **Det er jul lige præcis, når juleevangeliet bliver læst højt** uanset om det er i dag eller i morgen, det sker.

Juleevangeliet gør det til jul hvert eneste år, hvert eneste sted i hele verden. Når juleevangeliet bliver læst

- på plejehjemmet,
 - i Vestre fængsel,
 - rundt om i de danske hjem,
 - i Camp Bastian i Afganistan,
 - i de små undergrundskirker i Kina,
 - i Peterskirken i Rom til midnat,
- Eller lige her og nu i Strandmarkskirken

..... så er det jul.

MIT JULEHJERTE.

Præster har meget travlt i december. Jeg har ganske enkelt ikke fået julepynten til juletræet færdig i år. Her er et julehjerter, der lige skal flettes på falderebet. Det er et særligt julehjerter i de helt rigtige julefarver.

Her er den ene side i guldpapir og her er den anden side i grøn. Rigtige julefarver. Peter, som købte glanspapir til mig i går købte det i rødt og hvidt. Tåbelig idè. Jeg sagde jo julefarver.

- Måske synes I ligesom Peter ikke, at det er de rigtige julefarver, men det ER det altså.

Den grønne farve symboliserer menneskelivet og guldfarven symboliserer det guddommelige. Det, som sker i julen er ganske enkelt, at det guddommelige bliver flettet ind i menneskelivet. Amen og god jul.....

..... Nå, I vil gerne have lidt mere for kirkeskatten, det er så i orden

JESU FØDSEL.

En juleprædiken handler om, at Gud lader sin Søn fødes ind i vores menneskelige verden. Jesus fødes i en stald i Betlehem midt under en folketælling. Dermed flettes det guddommelige ind i menneskers verden, og det er så stort, at det må formidles fra himmel til jord med englesang og proklamationen *"I dag er født jer en frelser i Davids by han er Kristus Herren"*.

Man mærker måske nok ikke så meget til det guddommelige i verden, mens Jesus er barn, med mindre man har levet sig godt og grundigt ind i julekalenderen med Jesus og Josefine. Der mærkes det guddommelige i hvert fald midt i hverdagen i Nazareth.

Da Jesus bliver voksen, bliver Han døbt af Johannes og går i gang med at "brande" Guds rige. Han taler, helbreder, gør undere og viser omsorg og kærlighed. Da flettes det guddommelige for alvor ind i menneskelivet.

Se, der er tre strimler her i mit julehjerte. De symboliserer hver en kerne i det Jesus betyder for verden. En strimmel for tro – en strimmel for håb – en for kærlighed. Jesus betyder TRO, HÅB og KÆRLIGHED for os og vores verden. Vi skal høre juleevangeliet i dag og vide, at det også forpligter **os** på tro, håb og kærlighed i vores verden.

TRO.

At Jesus kommer til verden betyder tro. Tro på en helt ny måde som noget meget større og meget mere afgørende, end man før har oplevet i nogen religion. Tro er i virkeligheden noget alle har også dem, der siger, at de ikke tror på noget. De tror på sig selv eller på kærligheden eller på deres bedste ven. Alle har tro. Spørgsmålet er om vi har tro på barnet i krybben, verdens frelser. Troen er afgørende for, om vi frelses - ikke vores handlinger eller vores ritualer eller vores livsfilosofi.

Hvis julens budskab skal give mening, skal vi have en tro, der gør, at vi gerne vil have en frelser – ellers er det jo dybt åndssvagt at læse juleevangeliet. *"I dag er født jer en frelser i Davids by, Han er Kristus Herren".*

Jesus er frelser. Det lyder gammeldags og støvet, ikke? Det betyder, at Han redder os fra os selv og vores forkludrede kaos, eller fra vores overperfekte liv med alt på rette hylde og følelsen af, at "vi er bare de bedste". Troen på Jesus er troen på, at vi har en frelser.

Og Jesus siger, at troen - den ægte tro - kan flytte bjerge. Det kan enhver jo få brug for i Østrig, i Norgeeller på Mols At tro kan flytte bjerge betyder, at tro kan give os styrke til at klare selv de største vanskeligheder. Jesus udfordrer os til at turde tro på Ham i alle situationer af vores liv ikke bare på særlige dage i særlige anledninger - men altid.

Tro skal bære os. Tro på Gud. Tro på livet. Tro på hinanden og tro på, at det nytter at gøre godt, nytter at forsøge at ændre verden i det små og i det store. Tro på, at som Jesus gjorde en forskel, skal vi gøre det, der hvor vi er sat mellem familie, venner, kolleger og dem vi slet ikke kender.

Det var den første strimmel.

HÅB.

Håb er livsnødvendigt. Det ved vi fra, når mennesker rammes af hårde diagnoser. Alle har brug for håb. Når jeg taler med brudepar beder jeg dem tænde hver et lys for deres håb og drømme. Uden håb og drømme dør ægteskaber, uden håb dør vi af sygdom, før den virkelig kræver os, uden håb bliver vi mørke i blikket og deprimerede.

Uden håb tager sorgen og smerten over og fylder det hele. Uden håb går vi i stykker, når mor og far er gået fra hinanden. Uden håb om at se vore børn igen, går vi i sort.

Håb giver os perspektiv og udsyn og så diffust det end er giver det os fundament ikke bare i nuet men også i fremtiden. Med håb har vi et levende lys i hjertet og et smil til overs til verden.

Jesus betyder håb på en måde, som ingen anden religion kender til. Jesus levede og døde for alle andre end sig selv. Som Guds Søn voksede Han fra stald og krybbe gennem sit epokegørende evangelium hen til kors og grav, og opstod påskemorgen. Jesu opstandelse er det største håb for verden og for den enkelte. Håb om en evighed midt i Guds uudgrundelige kærlighed.

Det var den anden strimmel.

KÆRLIGHED.

Denne jul skal nogen fejre sammen med deres elskede for første gang med julelys i de nyforelskede øjne. Denne jul skal nogen fejre sammen med deres elskede for halvtredsindstyvende gang med hinanden i hånden og masser af minder fra lange liv med både gode og svære dage. Og denne jul skal nogen fejre uden deres elskede for første gang. Kærlighed er livets fundament. Det siger de unge, jeg taler med.

Vi undfanges i kærlighed, fødes til liv i familier med kærlighed, vi vokser op, og I børn tvivler måske ind i mellem på de voksnes kærlighed, fordi de også skælder ud og opdrager jer, og det føles ikke altid lige rart, vel?

Men kærlighed er også at mærke grænser, fordi ting kan være dårlige for os. Som unge og voksne mennesker drømmer vi om at møde kærligheden i et andet menneske, vi er usikre på, om vi er gode nok til at blive elsket, men folder os rigtigt ud som den smukkeste rose, når vi elskes af andre.

Vi voksne elsker vore børn og venner og måske vores arbejde, nogen elsker måske arbejdet for meget.

Her kommer Jesus ind i billedet. Han kommer til en stald og en krybbe, Han elskes af sin mor og far, Maria og Josef og resten af den jordiske familie. Og Han har inden i sig en kæmpestor, total kosmisk guddommelig kærlighed til hele verden.

Jesus prædiker kærlighed i sine taler, Han taler om den kærlighed, der sætter livet til for sine venner, den umulige fjendekærlighed, som vender den anden kind til, det er altså svært når det svier! Han taler om, at alle regler og bud var ligegyldige hvis vi bare overholdt det dobbelte kærlighedsbud; at elske Gud at hele vort hjerte, sjæl og sind og vores næste - altså vores medmenneske - som os selv!

Jesus taler om OG praktiserer kærlighed, så fuldstændig vildt, at det simpelthen kommer til at koste Ham livet. Men guddommelig kærlighed, Guds inderste væsen kan ikke dø, derfor opstår Han til livet igen - og det rammer os som utroligt, umuligt, ja, vanvittigt. Sådan er kærlighed.

”Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket. I dag – lige nu – er født jer en frelser i Davids by; Han er Kristus Herren.”

Det var den tredje strimmel.
Nu er mit hjerte flettet færdigt.

- En strimmel med tro. Troen på livet, på os selv og på Guds Søn Jesus Kristus.
- En strimmel med håb. Håb for de syge, dem som sørger, dem som danner par, dem der kæmper med skilsmisse og håb for vores verden. Håb om evigt liv fordi barnet i krybben også døde og opstod for os.
- En strimmel med kærlighed. Vores kærlighed. Livets fundament i vores familier.

Og Guds kærlighed i Jesus Kristus, som brænder igennem på trods af 2000 års forandringer og udvikling. Den vanvittige guddommelige kærlighed, som aldrig kan dø.

Hjertet er grønt og guldfarvet, fordi det guddommelige flettes ind i menneskelivet med tro, håb og kærlighed her midt i juleaften.

AFSLUTNING.

Dette er Guds hjerte. Det banker for os for dig og dig og dig. Guds hjerte banker med korset i midten, der skal minde os om, at Han kender vores smerte, vores lidelse, og vore tab. Alt det, som gør det svært at leve og svært at holde jul. Hans hjerte banker for vores frelse, vores tro, vores håb og vores kærlighed.

Han kender os og elsker os og i denne jul vil Han give os fornyet tro, når vi tvivler, fornyet håb, når vi er slået helt ud, og fornyet kærlighed i vores liv med andre mennesker.

Derfor må vi naturligvis synge de julesalmer, som handler om vore hjerter. Og når I går hjem er min julegave til jer en hjerteskaelton til Guds eget hjerte, det ligger ved døren ud.

Rigtig glædelig jul.